

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 314

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 9 mai 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
12.	— Hotărâre privind participarea României la procesul de constituire și operaționalizare a noii armate afgane, în perioada mai 2003 — iulie 2004	501.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2003
	1-2		6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 125 din 27 martie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 din Codul de procedură penală	2-4	503.	— Hotărâre pentru indexarea intervalelor de venituri pe baza cărora se stabilește contribuția lunară de întreținere datorată de persoanele asistate sau de susținătorii legali ai acestora, aflate în instituțiile de protecție specială a persoanelor cu handicap
Decizia nr. 162 din 22 aprilie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură civilă, a Legii nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și a dispozițiilor art. 3 lit. o ¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	4-6		7
		510.	— Hotărâre privind aprobarea normelor pentru stabilirea cuantumului subvenției de la bugetul de stat ce se poate acorda în anul 2003 categoriilor de persoane prevăzute la art. 7 din Legea locuinței nr. 114/1996
			7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
496.	— Hotărâre privind garantarea unor credite externe în valoare de 5 milioane dolari S.U.A. pentru crearea Parcului industrial „TESTMAT” la Universitatea „Transilvania” din Brașov		
	6	ACTE ALE CONSILIULUI NATIONAL AL AUDIOVIZUALULUI	
		88.	— Decizie pentru retragerea la cerere a unor avize de retransmisie
			8

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE

privind participarea României la procesul de constituire și operaționalizare a noii armate afgane, în perioada mai 2003 — iulie 2004

Având în vedere solicitarea Președintelui României, adresată celor două Camere ale Parlamentului, pentru a aproba participarea României la procesul de constituire și operaționalizare a noii armate afgane, în temeiul prevederilor art. 5 alin. 1 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 398/2001, și ale art. 1 pct. 27 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă participarea României la procesul de constituire și operaționalizare a noii armate afgane cu 10 ofițeri și 15 maiștri militari și subofițeri din Ministerul Apărării Naționale, cu armamentul, muniția și tehnica necesare îndeplinirii misiunii, în perioada mai 2003 — iulie 2004.

Art. 2. — Finanțarea pregătirii și participării personalului militar și tehnicii specifice la misiunea prevăzută la art. 1 va fi reglementată prin hotărâre a Guvernului.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 7 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

București, 7 mai 2003.
Nr. 12.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 125 din 27 martie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Cristina Nicoară	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Ghișe în Dosarul nr. 1.041/2002 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca nefondată, arătând că dispozițiile art. 286 din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor constituționale invocate în motivarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 decembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.041/2002, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 din Codul de procedură penală**, ridicată de Ioan Ghișe, inculpat în dosarul menționat pentru săvârșirea infracțiunii de calomnie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat este contrar prevederilor art. 16 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi, deoarece permite persoanei vătămate să formuleze plângerea prealabilă după expirarea termenului de două luni prevăzut la art. 284 din Codul de procedură penală. Totodată organul de cercetare penală, care aduce la cunoștință persoanei vătămate că acțiunea nu poate fi pusă în mișcare din oficiu, dar că poate fi pusă în mișcare la

plângerea penală a acesteia, dacă dorește, devine „consultantul judiciar al părții vătămate”. Se invocă și art. 20 din Constituție referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului.

În speță, împotriva inculpatului Ioan Ghișe s-a pornit procesul penal pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj, iar după efectuarea cercetărilor s-a constatat că fapta nu constituie infracțiunea de ultraj, ci infracțiunea de calomnie, pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Constatând această situație, procurorul a dispus neînceperea urmăririi penale pentru infracțiunea de ultraj, iar față de starea de fapt expusă de persoana vătămată în plângere, i-a adus la cunoștință soluția dată și l-a întrebat dacă formulează plângere pentru infracțiunea prevăzută la art. 206 din Codul penal. Persoana vătămată a formulat plângerea, care a fost trimisă Judecătoriei Brașov.

Judecătoria Brașov arată că dispozițiile art. 286 din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor constituționale. Dacă actele de urmărire penală au fost începute pentru o faptă încadrată inițial ca infracțiune urmărită din oficiu, iar ulterior se schimbă încadrarea juridică într-o faptă urmărită numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, este firesc ca aceasta, fiind încunostințată de noua situație, să poată formula plângerea, chiar dacă au trecut mai mult de două luni de la săvârșirea faptei. Altfel i s-ar crea acesteia o situație discriminatorie în raport cu persoana care a știut de la început că trebuie să formuleze plângere prealabilă. Art. 286 nu încalcă dispozițiile art. 284 din Codul de procedură penală, întrucât manifestarea de voință a părții vătămate s-a concretizat prin participarea sa în procesul penal, iar ulterior, în situația schimbării încadrării juridice a faptei, este necesară o nouă manifestare de voință, și anume o plângere prealabilă, care este astfel formulată în termen. În consecință, instanța apreciază că dispozițiile art. 286 din Codul de procedură penală sunt în concordanță cu Constituția și cu întreaga procedură a plângerii prealabile.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 din Codul de procedură penală, raportate la prevederile art. 16 din Constituție, este neîntemeiată. În situația la care se referă dispozițiile legale criticate, persoanei vătămate nu i se poate impune obligația de a introduce plângere prealabilă în termen de două luni de când l-a cunoscut pe făptuitor, deoarece această obligație există numai pentru infracțiunile pentru care se cere condiția plângerii prealabile. Nu i se poate cere persoanei vătămate să știe din primul moment al săvârșirii faptei că aceasta nu este o infracțiune pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu, ci la plângerea prealabilă. Când încadrarea juridică a faptei se impune a fi schimbată în raport cu noile elemente intervenite în cursul urmăririi penale, ca faptă pentru care este necesară plângerea prealabilă, de la schimbarea încadrării începe să curgă, pentru persoana vătămată, termenul de două luni, fapt ce trebuie să i se aducă la cunoștință de organul judiciar. A interpreta în sensul că depășirea acestui termen, deși nu este imputabilă părții vătămate, are ca efect pierderea dreptului acesteia de a mai sesiza organul judiciar înseamnă a refuza accesul liber la justiție al acesteia. Textul art. 286 din Codul de procedură penală reglementează astfel de situații și acordă persoanei vătămate dreptul de a introduce plângere prealabilă la organul judiciar. Art. 286 din Codul de procedură penală nu creează nici privilegiu, nici discriminări, neîncalcând vreunul dintre criteriile egalității în drepturi enumerate la art. 4 din Constituție și aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor aflate în aceeași situație.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 286 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Dispozițiile art. 286 din Codul de procedură penală se referă la procedura plângerii prealabile în cazul schimbării încadrării juridice a faptei. Astfel, în cazul în care persoana vătămată înțelege să facă plângere, organul competent să sesizeze instanța este organul de cercetare penală. Invocarea art. 16 alin. (1) din Constituție este neîntemeiată, deoarece principiul egalității nu înseamnă uniformitate și nu este lezat atunci când legiuitorul stabilește un tratament diferit în situații diferite. În consecință, este constituțională reglementarea prin lege a două momente de începere a termenului de sesizare a instanței, acestea fiind diferite pentru cele două situații diferite, și anume: sesizarea instanței de judecată direct de persoana vătămată, în cazurile expres prevăzute de lege, și sesizarea instanței de către organul de cercetare penală, ca urmare a schimbării încadrării faptei. Pe de altă parte, dispozițiile legale criticate reprezintă normele procedurale, a căror stabilire intră exclusiv în competența legiuitorului potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție.

Celelalte susțineri ale autorului excepției nu au relevanță în cauză și de altfel nu sunt argumentate (de exemplu referirea la art. 20 din Constituție, fără a fi indicată nici o dispoziție din tratatele internaționale privind drepturile omului la care România este parte).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din

Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 286 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Dacă într-o cauză în care s-au făcut acte de cercetare penală se consideră ulterior că fapta urmează a primi o încadrare juridică pentru care este necesară plângerea prealabilă, organul de cercetare penală cheamă partea vătămată și o întreabă dacă înțelege să facă plângere. În caz afirmativ, organul de cercetare penală, după caz, continuă cercetarea sau trimite dosarul instanței competente. În caz contrar, transmite actele procurorului în vederea încetării urmăririi penale.*”

Când schimbarea încadrării juridice se face în fața instanței, aceasta cheamă persoana vătămată și o întreabă dacă înțelege să facă plângere pentru infracțiunea respectivă și, după caz, continuă sau încetează procesul penal.”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează un privilegiu pentru persoana vătămată, care, într-o cauză în care s-au făcut acte de cercetare penală și apoi se consideră că fapta urmează a primi o încadrare juridică pentru care este necesară plângerea prealabilă, este chemată de organul de cercetare și întrebată dacă înțelege să facă plângere, iar în caz afirmativ trimite dosarul instanței competente. Plângerea astfel formulată este valabilă introdusă, chiar dacă a fost depășit termenul de două luni prevăzut la art. 284 din Codul de procedură penală. Se mai arată că dispozițiile legale sunt contrare și art. 20 din Constituție, fără însă a se arăta care este convenția internațională la care se referă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile legale criticate nu numai că nu încalcă dispozițiile constituționale invocate, ci, dimpotrivă, reglementează, în perfectă concordanță cu prevederile constituționale, procedura plângerii prealabile într-o situație specială, și anume atunci când, după pornirea procesului penal, pentru o faptă la care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, se constată că este necesară schimbarea calificării faptei într-o infracțiune pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. În această situație procesul penal n-ar putea continua fără plângere prealabilă, fapt pentru care legea obligă organul judiciar să cheme persoana vătămată și să o întrebe dacă înțelege să formuleze plângere. Dacă răspunsul este negativ, se pronunță încetarea urmăririi penale sau, dacă este cazul, încetarea procesului penal. Când persoana vătămată face plângere, organul judiciar continuă urmărirea sau, în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, trimite dosarul judecătoriei competente. Soluțiile sunt constituționale, deoarece, dacă nu s-ar da posibilitatea persoanei vătămate să facă plângere, chiar dacă au trecut mai mult de două luni de la data când făptuitorul este cunoscut, s-ar încălca prevederile art. 21 din Constituție referitoare la dreptul la accesul liber la justiție.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile art. 286 din Codul de procedură penală sunt constituționale și în raport cu art. 16 din Constituție, referitoare la principiul egalității în drepturi, deoarece situația avută în vedere de dispozițiile legale criticate este diferită de cea în care persoana vătămată cunoaște de la început că trebuie să formuleze plângere prealabilă în termen de două luni de la data săvârșirii faptei sau de la data când a aflat cine este făptuitorul. Era firesc deci ca soluțiile să fie diferite.

Curtea observă că nu se poate reține nici încălcarea vreunei convenții internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 286 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Ghișe în Dosarul nr. 1.041/2002 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 162

din 22 aprilie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură civilă, a Legii nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și a dispozițiilor art. 3 lit. o¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură civilă, a Legii nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, aprobată prin Legea nr. 742/2001, excepție ridicată de reprezentantul Societății Comerciale „Dupress” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 5.094/COM/2002 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, în ceea ce privește art. 399 din Codul de procedură civilă, și ca fiind neîntemeiată, în privința Legii nr. 295/2002 și a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2001, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 ianuarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 5.094/COM/2002, **Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură civilă, a Legii nr. 295/2002 și a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2001**, excepție ridicată de reprezentantul

Societății Comerciale „Dupress” — S.R.L. din Oradea într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 399 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale prin omisiune, întrucât nu se prevede obligativitatea citării, ca parte în cadrul procesului de contestație la executare, a executorului judecătoresc, acesta situându-se astfel mai presus de lege, ceea ce contravine prevederilor art. 16 alin. (2) din Constituție. Legea nr. 295/2002 este considerată neconstituțională în ansamblu, deoarece creează privilegii pentru creditor și îngreudește exercițiul dreptului la apărare al debitorului, încălcând prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 24 alin. (1) din Constituție. Dispozițiile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2001 încalcă, în opinia autorului excepției, principiul egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție, prin faptul că în cazul cererilor pentru emiterea somației de plată prevede taxa judiciară de timbru în suma fixă de 300.000 lei, deși pentru celelalte litigii cu obiect evaluabil în bani se stabilește plata taxelor judiciare de timbru în raport cu valoarea obiectului cauzei.

Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 295/2002 este neîntemeiată. Pe de o parte, prin Decizia Curții Constituționale nr. 252/2002 s-a stabilit că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 24 alin. (1) din Constituție, iar pe de altă parte, „prin această procedură a somației de plată s-a urmărit rezolvarea cu celeritate a unor litigii comerciale în situația în care obiectul litigiului nu comportă discuții, creanța creditorului fiind certă, lichidă și exigibilă.” Instanța consideră că excepția este neîntemeiată și în ceea ce privește dispozițiile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2001, întrucât acestea nu-l favorizează pe creditor într-un mod care ar încălca principiul egalității în drepturi, deoarece prin instituirea taxei fixe legiuitorul urmărește, de asemenea, rezolvarea cu celeritate a acestui tip de litigii.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată nu este întemeiată. Asupra constituționalității Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 317 din 19 noiembrie 2002, stabilind că dispozițiile acestei ordonanțe nu creează discriminări între cetățeni pe criteriile prevăzute de art. 4 alin. (2) din Constituție. De asemenea, nici dispozițiile art. 1 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2001 nu creează privilegii sau discriminări. Prin instituirea acestei taxe fixe legiuitorul a urmărit să pună la îndemâna creditorilor o procedură accesibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie următoarele dispoziții legale:

— Art. 399 din Codul de procedură civilă, care reglementează dreptul persoanelor interesate de a face contestație împotriva executării silite însăși, precum și împotriva oricărui act de executare ori pentru lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu;

— Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002;

— cu privire la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2001, cu toate că atât autorul excepției, cât și instanța judecătorească menționează acest text drept obiect al excepției, în realitate critica de neconstituționalitate vizează art. 3 lit. o¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, text introdus prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 28 august 2001. Acest text are următorul conținut: „Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel: [...] o¹) cereri pentru emiterea somației de plată 300.000 lei;”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 24, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.
(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”;

— Art. 24 alin. (1): „Dreptul la apărare este garantat.”

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de reprezentantul Societății Comerciale „Dupress” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 5.094/COM/2002 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 399 din Codul de procedură civilă, nu se poate reține neconstituționalitatea prin omisiune, deoarece Curtea Constituțională are competența să se pronunțe numai asupra constituționalității unui text de lege existent. Astfel, potrivit art. 2 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, „În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului.”

Pe de altă parte, critica de neconstituționalitate cu privire la art. 399 din Codul de procedură civilă nu poate fi primită, deoarece în cadrul executării silite, ca și în cazul contestației la executare, organul de executare nu are interese proprii și, în consecință, nu are calitatea de parte în proces și nu este necesar să fie citat ca atare, iar problema unei asemenea calități a organului de executare s-ar putea pune numai în ipoteza din art. 399 alin. 1 ultima teză din Codul de procedură civilă, atunci când se face contestație la executare pentru motivul că „organul de executare refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.”

II. Referitor la critica de neconstituționalitate a Legii nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, Curtea reține că, deși prin această lege s-au adus unele modificări și completări ordonanței, esența prevederilor care sunt criticate de autorul excepției se regăsește în actul normativ de bază, care este Ordonanța Guvernului nr. 5/2001. Atât această ordonanță în ansamblul său, cât și diferite dispoziții ale sale au fost supuse controlului de constituționalitate în numeroase cazuri, Curtea Constituțională reținând de fiecare dată că dispozițiile ordonanței nu încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și nu îngreudește nici exercițiul dreptului la apărare pentru vreuna dintre părțile implicate în litigiu. În acest sens Curtea a statuat, spre exemplu, prin Decizia nr. 72 din 5 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 22 aprilie 2002, sau prin Decizia nr. 317 din 19 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 930 din 19 decembrie 2002.

III. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 3 lit. o¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cuantumul acestor taxe este stabilit în mod diferit, în raport cu obiectul acțiunilor sau al cererilor, prin sume fixe în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani și prin cote procentuale aplicate la valoarea obiectului cererii, când acesta este evaluabil în bani. Stabilirea și dimensionarea taxelor judiciare de timbru reprezintă atribuția exclusivă a legiuitorului, potrivit dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Constituție, care prevăd că „Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege.” Totodată Curtea constată că dispozițiile Legii nr. 146/1997 nu instituie nici privilegii și nici discriminări, toate persoanele care promovează un anumit tip de acțiune sau cerere fiind obligate să plătească taxele judiciare de timbru în valoare și în condiții identice.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și a dispozițiilor art. 3 lit. o¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 aprilie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind garantarea unor credite externe în valoare de 5 milioane dolari S.U.A. pentru crearea Parcului industrial „TESTMAT” la Universitatea „Transilvania” din Brașov

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 35 alin. (1) și al art. 37 alin. (4) din Legea datoriei publice nr. 81/1999, precum și al art. 15 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă contractarea de către Universitatea „Transilvania” din Brașov a unor credite externe în limita sumei de 5 milioane dolari S.U.A. pentru crearea Parcului industrial „TESTMAT”.

Art. 2. — Managementul proiectului va fi asigurat de Agenția Națională pentru Parteneriatul Universităților cu Mediul Economico-Social (APART).

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice garantează în proporție de 100% credite externe în limita sumei de

5 milioane dolari S.U.A., precum și plata primelor de asigurare, a dobânzilor, comisioanelor și a altor costuri aferente, în favoarea Universității „Transilvania” din Brașov pentru realizarea Parcului industrial „TESTMAT”.

Art. 4. — Rambursarea creditului extern și plata primelor de asigurare, a dobânzilor, comisioanelor și a altor costuri aferente acestuia se vor efectua din resursele financiare proprii ale Universității „Transilvania” din Brașov.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 18 aprilie 2003.
Nr. 496.

Contrasemnează:
Ministrul educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2003

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice și al art. 19 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă alocarea de la bugetul de stat a sumei de 60 miliarde lei pentru executarea de lucrări la Muzeul Național de Artă Contemporană al României.

Art. 2. — Cu suma prevăzută la art. 1 se suplimentează bugetul Secretariatului General al Guvernului pe anul 2003 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, la capitolul „Autorități publice”, titlul „Cheltuieli de capital”.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei hotărâri în bugetul de stat și în bugetul Secretariatului General al Guvernului pe anul 2003, inclusiv în fișele obiectivelor de investiții, anexe la bugetul Secretariatului General al Guvernului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 24 aprilie 2003.
Nr. 501.

Contrasemnează:
Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru indexarea intervalelor de venituri pe baza cărora se stabilește contribuția lunară de întreținere datorată de persoanele asistate sau de susținătorii legali ai acestora, aflate în instituțiile de protecție specială a persoanelor cu handicap

În temeiul art. 107 din Constituție și având în vedere prevederile art. 5 alin. (3) din Metodologia de stabilire a nivelului contribuției de întreținere în instituțiile de asistență socială, datorată de persoanele asistate sau de susținătorii legali ai acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 532/1999, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Intervalele de venituri pe baza cărora se stabilește contribuția lunară de întreținere datorată de persoanele asistate sau de susținătorii legali ai acestora, aflate în instituțiile de protecție specială a persoanelor cu handicap, prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. c) din Metodologia de stabilire a nivelului contribuției de întreținere în instituțiile de asistență socială, datorată de persoanele asistate sau de susținătorii legali ai acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 532/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 8 iulie 1999, cu modificările ulterioare, sunt următoarele:

	Venitul mediu net lunar pe o persoană (lei)	Contribuția lunară (% din contribuția de întreținere calculată)
până la	1.050.000	scutit
	1.050.001 — 1.260.000	20
	1.260.001 — 1.600.000	40
	1.600.001 — 1.950.000	60
	1.950.001 — 2.300.000	80
peste	2.300.000	100

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 24 aprilie 2003.
Nr. 503.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea normelor pentru stabilirea cuantumului subvenției de la bugetul de stat ce se poate acorda în anul 2003 categoriilor de persoane prevăzute la art. 7 din Legea locuinței nr. 114/1996

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 8 alin. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Subvenția de la bugetul de stat prevăzută la art. 7 alin. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru cumpărarea de locuințe în anul 2003, se acordă în cuantum de 30% din valoarea locuinței, calculată la valoarea finală, categoriilor de persoane prevăzute la alin. 1 din același articol, care au un venit mediu net lunar pe membru de familie de până la 3.700.000 lei.

Art. 2. — Pentru categoriile de persoane cu venituri medii nete lunare pe membru de familie mai mari de

3.700.000 lei cuantumului subvenției de la bugetul de stat prevăzute la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește după cum urmează:

- 20% pentru un venit mediu net lunar pe membru de familie cuprins între 3.700.001 lei și 4.200.000 lei;
- 10% pentru un venit mediu net lunar pe membru de familie cuprins între 4.200.001 lei și 4.500.000 lei;
- 5% pentru un venit mediu net lunar pe membru de familie cuprins între 4.500.001 lei și 5.000.000 lei.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 24 aprilie 2003.
Nr. 510.

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE
pentru retragerea la cerere a unor avize de retransmisie**Consiliul Național al Audiovizualului d e c i d e:**

Articol unic. — Având în vedere cedarea către un terț a autorizației tehnice de funcționare, în conformitate cu art. 8 lit. c) din Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 12 din 17 ianuarie 2003 privind elibera-

rea avizului de retransmisie, se retrag la cerere avizele de retransmisie ale Societății Comerciale „Mega Construct” — S.R.L. conform cererilor nr. 3.670 și 3.671 din 21 aprilie 2003, înregistrate la Consiliul Național al Audiovizualului.

Nr. crt.	Numărul avizului	Data avizului	Localitatea Stația	Județul Stația	Localități rețea
1.	A0279	10 aprilie 2003	Albeștii de Muscel	Argeș	Albeștii de Muscel, Lerești, Schitu Golești, Valea Mare—Pravăț
2.	A0281	10 aprilie 2003	Berca	Buzău	Berca
3.	A0282	10 aprilie 2003	Brăila	Brăila	Brăila
4.	A0283	10 aprilie 2003	Buzău	Buzău	Buzău
5.	A0280	10 aprilie 2003	Bârlad	Vaslui	Bârlad
6.	A0293	10 aprilie 2003	Cetățeni	Argeș	Cetățeni
7.	A0287	10 aprilie 2003	Cilieni	Olt	Cilieni
8.	A0288	10 aprilie 2003	Cislău	Buzău	Cislău
9.	A0289	10 aprilie 2003	Corbi	Argeș	Corbi, Domnești
10.	A0284	10 aprilie 2003	Costești	Buzău	Costești
11.	A0290	10 aprilie 2003	Cosești	Argeș	Cosești, Dârmănești
12.	A0285	10 aprilie 2003	Călărași	Călărași	Călărași
13.	A0286	10 aprilie 2003	Câmpulung Muscel	Argeș	Câmpulung Muscel
14.	A0291	10 aprilie 2003	Dorohoi	Botoșani	Dorohoi
15.	A0278	10 aprilie 2003	Dragoslavele	Argeș	Dragoslavele
16.	A0292	10 aprilie 2003	Focșani	Vrancea	Focșani
17.	A0294	10 aprilie 2003	Galați	Galați	Galați
18.	A0277	10 aprilie 2003	Godeni	Argeș	Godeni
19.	A0295	10 aprilie 2003	Grivița	Vaslui	Grivița
20.	A0297	10 aprilie 2003	Manasia	Ialomița	Manasia
21.	A0296	10 aprilie 2003	Merei	Buzău	Merei
22.	A0299	10 aprilie 2003	Modelu	Călărași	Modelu
23.	A0298	10 aprilie 2003	Mărăcineni	Buzău	Mărăcineni
24.	A0300	10 aprilie 2003	Năvodari	Constanța	Năvodari
25.	A0301	10 aprilie 2003	Oltenița	Călărași	Oltenița
26.	A0303	10 aprilie 2003	Pietroasele	Buzău	Pietroasele
27.	A0302	10 aprilie 2003	Prundeni	Vâlcea	Prundeni
28.	A0304	10 aprilie 2003	Râmnicu Sărat	Buzău	Râmnicu Sărat
29.	A0305	10 aprilie 2003	Râmnicu Vâlcea	Vâlcea	Râmnicu Vâlcea
30.	A0306	10 aprilie 2003	Siret	Suceava	Siret
31.	A0309	10 aprilie 2003	Suceava	Suceava	Suceava
32.	A0310	10 aprilie 2003	Tecuci	Galați	Tecuci
33.	A0311	10 aprilie 2003	Urziceni	Ialomița	Urziceni
34.	A0313	10 aprilie 2003	Vadu Pașii	Buzău	Vadu Pașii
35.	A0312	10 aprilie 2003	Vatra Dornei	Suceava	Vatra Dornei
36.	A0314	10 aprilie 2003	Zorleni	Vaslui	Zorleni
37.	A0307	10 aprilie 2003	Ștefănești	Vâlcea	Ștefănești
38.	A0308	10 aprilie 2003	Șutești	Vâlcea	Șutești

Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Ralu Filip

București, 24 aprilie 2003.
Nr. 88.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro